

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **T. P. L. N.**, zast. Mgr. Hanou Havelkovou, advokátkou, se sídlem Jaltská 7, Karlovy Vary, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 5. 2019, č. j. MV-45966-5/SO-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 11. 11. 2019, č. j. 57 A 98/2019 - 35,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“), rozhodnutím ze dne 11. 2. 2019, č. j. OAM-3072-12/ZR-2018, zrušilo žalobkyni platnost povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky podle § 46a odst. 2 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, a zároveň jí podle § 46a odst. 4 téhož zákona stanovilo lhůtu k vycestování z území České republiky do 30-ti dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

[2] Žalovaná v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

[3] Žalobkyně proti rozhodnutí žalované podala žalobu u Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), který ji shora označeným rozsudkem zamítl.

[4] Rozsudek krajského soudu nyní žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadá kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.

[5] Součástí kasační stížnosti učinila stěžovatelka rovněž návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V něm uvádí, že splňuje obě podmínky pro přiznání odkladného účinku podle § 73 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatelka poukazuje na to, že nebude-li kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, bude nucena opustit území České republiky, a tím pádem zde zanechat své dvě nezletilé děti. Pokračující přítomností stěžovatelky na území České republiky by přitom nebyla působena žádná újma, naopak, újma by byla působena jejím dětem v případě, že by byly náhle odloučeny od své matky z důvodu jejího vycestování z území České republiky. Stěžovatelka také zdůrazňuje, že se na území České republiky nedopouští žádné trestné činnosti nebo přestupkového jednání. Plní zde své povinnosti a není problémovou osobou. Podle stěžovatelky tedy její pokračující přítomnost na území České republiky nikterak neohroží veřejný zájem.

[6] Žalovaná ve vyjádření ze dne 20. 1. 2020 vyslovila nesouhlas s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti. Uvedla, že i přes deklarované zásadní vazby stěžovatelky k území České republiky není nikterak vyvrácena nutnost upřednostnit veřejný zájem před zásahy do života jednotlivce. Žalovaná rovněž poukázala na to, že právním zastoupením stěžovatelky na území České republiky je zajištěna náležitá ochrana práv stěžovatelky i bez její osobní přítomnosti na území. Právo stěžovatelky účastnit se projednání kasační stížnosti je nadto možno také zajistit na základě víza k pobytu do 90 dnů uděleného podle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex).

[7] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku a dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro vyhovění tomuto návrhu podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 téhož zákona.

[8] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Z četné judikatury Nejvyššího správního soudu lze dovodit, že institut odkladného účinku se primárně vztahuje k žalobě jako prostředku ochrany veřejných subjektivních práv. Kasační stížnost je však mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Odkladný účinek vůči pravomocnému rozhodnutí by proto měl být přiznáván pouze v ojedinělých případech, pro něž zákonodárce užil slova o „*nepoměrně větší újme*“. Přiznáním odkladného účinku se totiž prolamují právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Tímto zákonným postupem je meritorní rozhodnutí o kasační stížnosti, nikoliv přiznání odkladného účinku (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 1. 2013, č. j. 5 Afs 84/2012 - 33).

[10] Pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být v souladu s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[11] Nejvyšší správní soud přihlédl ke všem okolnostem případu a shledal, že opuštění území by pro stěžovatelku mohlo znamenat nenahraditelnou újmu. Pro výkon stěžovatelčina práva na spravedlivý proces totiž může být její přítomnost v České republice až do skončení řízení o kasační stížnosti podstatná. Ačkoli je stěžovatelka v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem, nelze opomenout, že součástí práva na spravedlivý proces je také právo vystupovat osobně v řízení, být v kontaktu se svým právním zástupcem a udělovat mu konkrétní pokyny (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2017, č. j. 6 Azs 66/2017 - 32). Taková práva by stěžovatelka v případě opuštění území České republiky vykonávat v podstatě nemohla.

[12] Nenahraditelnou újmu, která by stěžovatelce mohla vzniknout v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud shledal rovněž v případném odloučení od rodinných příslušníků, a to zejména dvou nezletilých dětí, žijících na území České republiky.

pokračování

[13] Naopak Nejvyšší správní soud pokládá za nepravděpodobné, že by v případě přiznání odkladného účinku kasační stížnosti hrozila újma jiným osobám, jelikož tomu žádné indicie nenasvědčují. Kasační soud tak vyhodnotil, že újma, která by mohla v případě nepřiznání odkladného účinku vzniknout stěžovateli, je nepoměrně větší, než jaká by mohla vzniknout jiným osobám.

[14] Nejvyšší správní soud rovněž neshledal existenci skutečností, pro které by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. K otázce možného rozporu s důležitým veřejným zájmem se Nejvyšší správní soud vyjádřil již v usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25, v němž dospěl k závěru, že „[p]okud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je opět nutné poměřit na jedné straně újmu brozící stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku, a na straně druhé důležité zájmy společnosti. Pro zamítnutí návrhu přitom nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného výkladu § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení nutno vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality vážit intenzitu brozícího zásahu do základního práva svědčícího žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 – 131, č. 1698/2008 Sb. NSS)“.

[15] V nynějším případě při posuzování zmíněné proporcionality Nejvyšší správní soud shledal, že intenzita zásahu do stěžovatelčina práva na spravedlivý proces převažuje nad intenzitou, v níž může být narušen důležitý veřejný zájem spočívající v tom, aby se na území České republiky nacházely toliko osoby, jež k takovému pobytu mají povolení. Ostatně odkladný účinek kasační stížnosti ve svém důsledku znamená, že se účinky pravomocného rozsudku krajského soudu odsouvají toliko na dočasnou dobu, která je shodná s délkou řízení o kasační stížnosti.

[16] Kasační soud tudíž dovedl naplnění všech shora vymezených podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a proto kasační stížnosti odkladný účinek přiznal.

[17] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 7. února 2020

JUDr. Jíří Palla
předseda senátu